

[Jørgen Gram.]

foreslået, eller på anden måde, er for mig ganske uvæsentligt; jeg synes blot ikke, man i dølgsmål skal fortsætte denne ordning på vilkår, som offentligheden intet kendskab har til, for vi ved jo ikke, hvad man fra det tyske mindretal vil sige til at bibeholde det, akkurat som det er nu.

Når jeg sagde, at man i fremtiden selvfølgelig måtte lade det være ganske valgfrit, om man ville benytte det danske eller det tyske sprog, og at man ikke måtte afkræve høje gebyrer for at benytte den danske folkekirke, har jeg jo ikke dermed påstået, at det er det, man gør nu; jeg har tværtimod blot nævnt dette for at tilkendegive, at vi på dette område må vise os yderst tolerante, så der fra tysk side afgjort ikke kan rejses indvendinger imod os i denne sag. Jeg nævnte det med henblik på de urimelige krav, som jeg synes man fra offentlig tysk side stiller til vore folkefæller syd for grænsen, når de ønsker at benytte landskirkens kirker dernede. Jeg vil gerne spørge kirkeministeren: Har den højtærede kirkeminister overhovedet ikke eet ord at sige om forholdene dernede, om de krav, man stiller fra tysk side, om alt det, som står i et skærende modsætningsforhold til den stilling, man hidtil har indtaget fra dansk side? Vi må fortsat være frisindede overfor rimelige krav, som man fra tysk side kan stille, og muligvis gå endnu videre, end vi har gjort til dato; jeg vil erklære mig meget lydhør overfor sådanne krav, men jeg må sige, at jeg ved ikke, på hvilken måde man egentlig skulle kunne forlange mere fra tysk side. Jeg spørger altså endnu en gang: Har den højtærede minister intet som helst at sige til beklagelse af de krav, man stiller, og af det modsætningsforhold, der er opstået ved de forskellige vilkår, som er tilstede på de to sider?

Jeg vil dernæst takke den højtærede minister for offentlige arbejder for det svar, ministeren gav på mine bemærkninger om længdebanen. Nu ved vi altså, hvor vi er henne: at stationsbygningerne i Vamdrup,

Vojens og Tinglev snarest vil få kniven at føle, og det trænger de også til.

Svaret på mine bemærkninger om de lokale forhold i Vojens var knap så tilfredsstillende. Jeg forstår godt ministeren, når han svarede, som han gjorde; placeringen af flyvepladsen på strækningen Vojens—Skrydstrup har i høj grad betydning for, hvorledes den fremtidige ordning skal være, og hvis der skal komme en ny vej nord om Vojens og måske også nord om Skrydstrup, influerer dette naturligvis også på de vandskeligheder, den gennemgående trafik bereder for trafikken i Vojens, og dermed på viaduktspørgsmålet, og det er ikke muligt at udtale noget sikkert herom. Jeg vil dog gerne spørge den højtærede minister: Er det ikke muligt at fremskynde afgørelsen af, hvorvidt viadukten vil komme eller ikke? Med den tekniske indsigt, man har, og med de færdselstillinger, der er foretaget, må man dog allerede nu kunne sige en lille smule om, hvorvidt gaden i Vojens trænger til at blive aflastet af en eventuel omkørselsvej udenom byen, der, som jeg har påpeget, er i rivende udvikling; man må kunne sige lidt om, hvor stort behovet vil være for en sådan viadukt, om vi behøver den eller ikke. Jeg ønsker ikke noget bestemt tilsagn, jeg ønsker blot et bestemt svar fra ministeren på spørgsmålet, om det ikke var muligt, at borgerne såsnart som gørligt kunne få at vide, hvad de har at rette sig efter, om de uden videre kan istandsætte og forny deres ejendomme, eller om de må regne med, at disse i løbet af ganske få år skal nedrives, for så må de jo lade det gå på bedste besked. Men det er det, alle, hvem denne sag vedkommer, nødtigt vil.

Heick: Jeg takker den højtærede justitsminister for det svar, jeg har fået på mine spørgsmål om dommerembedet i Toftlund. Vi må så afvente det af ministeren bebudede lovforslag om ændringer i retsplejeloven. Den højtærede minister sagde — såfremt jeg hørte ret — at dommerembedet i Toftlund var det femtemindste her i landet.